A°. 1827. N°. 48.

LEYDSCHE COURANT.

VRIJDAG DEN 20 APRIL.

SPANJE.

In onze vorige hebben wij den oorlogszuchtigen staat van zaken medegedeeld, die men in het Zuiden van Spanje bespeurde: de berigten uit het Noordelijk gedeelte zijn vol van de ongeruscheden, die eenige oproerige benden van de laagste en gevaarlijkste soort daar alomme verspreiden.

„ Het vuur des opstands, schrijft men uit Barcelona, onder dagteekening van den 5 April, schijnt de geheele Provincie in vlam te zetten. Van alle kanten ontvangt men ten dien opzigte berigten van de plaatselijke, burgerlijke, militaire en regterlijke autoriteiten. Het oproer heerschte in de ommestreeken van Tortose, het is in de bailjuwschappen (corregimenta) van Girone en Figueras uitgebarsten. Die van Vich en de Manruza zijn reeds voor dien invloed bezweken, welke zijn gebied tot in het kamp van Tarragone zoekt te verspreiden. Het corregiment van Lerida, de Conques het land van Urguell, Cerdagne zijn nog niet besmet, dan men heeft maar te zeer gegronde redenen om voor die twee laatste landstreeken te vrezen. De opstandelingen handelen zonder bekend doel, evenwel beleedigen zij door hun gedrag al wat het waardigste en heiligste is in een Monarchaal bestuur. Men spreekt van proclamatien, van vaandels met afgrijzelijke zinnebeelden. Zoo zijn de openbare geruchten, en overal heerscht de schrik. De vermogende lieden en zij die invloed hebben of door voorledene gebeurtenissen zijn blootgesteld, verlaten hunne woningen om zich binnen de bemuurde steden te bergen. Wij zouden eene versterking troepen noodig hebben, indien de rust niet weldra in de uitgestrektheid der provincie terugkeeren.

„ De stad Barcelona blijft onafgebroken de grootste rust genieten; er zijn nogtans lieden gearresteerd.

„ Men verzekert, dat een maire van een der voornaamste steden van Hoog-Catalonie en een zijner adjuncten, die eenige vijandelijkheid tegen de partijgangers hebben willen aan den dag leggen, dadelijk vermoord zijn. De Gouverneur van Girone eenigen zijner gendarmes te voet (*niosos*) in eene gemeente gezonden hebbende, om een' persoon te vatten, luidde men de alarmklok in verscheidene naburige dorpen, zoodat zij zich niet spoedig genoeg konden wegmaken."

Van de grenzen van Catalonie schrijft men den 6 April:

„ Er moest in een gedeelte van Catalonie eene algemeene beweging plaats hebben; en zij is ook werkelijk begonnen. Maar het openbaar gevoelen heeft zich algemeen tegen de aanhitsers verklaard, die misbruik maken van den naam des waarschijnlijken erfgenaams der Spaansche Kroon. Zoo het schijnt, moest ieder Stad van Lampourdan een zeker getal mannen leveren, die zich met de verzamelingen van de bergen gekomen, vereenigen moesten. Te Rippol hebben zich de koninglijke vrijwilligers volmaakt wel gedragen. Zij hebben zich tegen de beweging verzet, maar daar zij in minder getal waren, zijn zij ontwapend geworden. De verzameling der gewapende lieden die van Rippol vertrokken waren, zijn te laat voor Cordoua aangekomen, zoo dat deze opstandelingen van eene nieuwe soort, van eenen anderen kant opgedaagd, zich niet in genoegzaam aantal bevindende, hunnen aanslag op deze stad gemist hebben, die, als versterkt zijnde, voor hen een gewigtig punt zoude geweest zijn. Zij zijn krachtdadig afgeweerd door een groot aantal inwoners en koninglijke vrijwilligers. Deze mislukking heeft de rust in Maureza en Solzona hersteld. Men twijfelt er niet aan, of deze bewegingen hebben takken, die zich in een groot gedeelte van Spanje uitspreiden. Vele dier vereenigingen, welke men thans als ten naastenbij verspreid kan beschouwen, hebben in eenige dorpen contributien geligt."

— Volgens eenen anderen vroegeren brief uit Barcelona van den 2 April, die mede reeds van de mislukte poging op Cordova melding maakt, maar dezelve toeschrijft aan een tijdig berigt, door de autoriteiten dier plaats ontvangen, doorkruisten twee oproerige benden het land, (elk van meer dan 150 man) en groeiden met ieder oogenblik aan, omdat men 30 stuivers daags gaf aan degenen, die zich lieten aanwerven. De eene werd aangevoerd door eenen Ballester, de andere door eenen Saperes, beide Apostolieke Kolonels, en ondersteund door de Monniken, die hun noch levensmiddelen, noch geld ontberen lieten. Zij waren toen in de ommestreken van Girone, hadden takken in alle dorpen, en noemden zich *Verduderas realistas* (echte Koningsgezinden.) Hun leus was: *Viva la Religion! Viva la Sagrada Inquisition! Viva Carlos Quinto! Mueran los negros! Muera Fernando Septimo!* (Leve de Godsdienst! Leve de Heilige Inquisitie! Leve Carlos V.! Dood aan de negros of constitutionelen! Dood aan Ferdinand VII!).

„ De Kloosters uitgezonderd, (schrijft men in dien brief verder) is er geen eigendom veilig voor die benden, zaamgesteld uit de slechtste voorwerpen van het land. Ook zien wij dagelijks van alle kanten huisgezinnen uit de andere steden en dorpen der provincie aankomen, enz.

„ De angst is dies te algemeener, omdat men zeer wel weet, dat alle de boeren gewapend zijn, en zij slechts een gunstig oogenblik afwachten om zich openlijk te verklaren. Deze bevolking, natuurlijk geneigd om een vagabonderend leven te leiden, wordt er nog toe aangezet door de Priesters, die hun de omverwerping van de bestaande orde van zaken voorstellen, als een middel tot zaligheid. De haat dier domme menschen wordt vooral gekoesterd tegen de Franschen, en ongelukkig degenen, welke men alleen zal aantreffen, wanneer eenmaal de gisting, die men van alle kanten bespeurt, een ernstiger karakter zal aangenomen hebben.

„ Indien het Gouvernement niet weldra de troepen terug zendt, die het uit Catalonie geligt heeft, is het onmogelijk te voorzien, hoever de buitensporigheden en de wraak gaan kunnen.

„ Het uitzigt in het toekomende is te dreigender, omdat dezelfde kenmerken van opstand zich in Arragon doen bespeuren, en dat, deze beide provincien eenmaal in opstand zijnde, niets beletten zoude, dat deze zich door het geheele Noordelijk gedeelte van Spanje verbreide."

De eerstgemelde berigten van jongere dagteekening zijn dus in zoo verre meer geruststellende, dat, volgens dezelve, het openbaar gevoelen zich reeds stellig tegen die aanvoerders verklaard heeft, en de Koninglijke vrijwilligers zich zeer wel, en dus, ten minsten voor als nog, niet als Apostolieke soldaten gedragen.

FRANKRYK.

PARYS den 14 April. In de Kamer der Gedeputeerden zijn heden de deliberatien over de wet op de Jurij voortgezet.

Nadat de Heer Boisbertrand gestemd had tot aanneming van het oorspronkelijk ontwerp van het Gouvernement met verwerping van de amandementen van de Kamer der Pairs en der Commissie, heeft de Heer l'Ainé de Villevesque het laatste over het algeheel gesproken, maar, uithoofde van ongesteldheid, niet luid genoeg, om genoegzaam verstaan te worden. Men heeft nogtans begrepen, dat hij het geamendeerde ontwerp van de Kamer der Pairs goed, maar de daarop gemaakte amandementen der commissie afkeurde.

De President zegt, dat de lijst der redenaars, die zich ter algemeene-discussie hadden doen inschrijven, afgelopen zijnde, de verdere orde, waarin men over het onderhavig ontwerp van wet zoude beraadslagen moeten, zijnes inziens, geene de minste zwarigheid opleverde. Dat men, om daarvan overtuigd te worden, zich slechts de gewone loop van de deliberatien der Kamer behoefde te herinneren, en ze op de lotgevallen van het onderhavig ontwerp van wet toepassen. Aanvankelijk aan de Hooge Kamer (der Pairs) onderworpen, had het er onderscheidene wijzingen ondergaan; het was deze Kamer, in naam der Kroon, aangeboden met de wijzingen, en het alles door de Kamer onderworpen geworden aan de Commissie, die zelve onderscheidene amandementen voorstelde.

Na eene korte opsomming derzelve, herinnert de President, dat het 1ste artikel van het ontwerp van het Gouvernement door de Kamer der Pairs geheel en al was verworpen geworden; maar dat de Commissie het had aangenomen, met er eene gewigtige verandering in te maken.

De orde, die men dus diende te volgen, was, om in de eerste plaats over het amandement, door de commissie voorgesteld, te stemmen, en, ingevalle hetzelve verworpen wierd, over het artikel van het Gouvernement.

De Heer *Hyde de Neufville* vraagt het woord en verzet zich tegen die voorgestelde orde. Het Charter had de wijze bepaald, waarop de ontwerpen van wet aan de eene en andere Kamer moesten worden aangeboden; die orde wilde hij hersteld hebben, en dat dus het ontwerp van wet, van uit de andere Kamer gekomen, van alle voorgeschrevene formaliteiten voorzien, dadelijk als hoofdontwerp ter discussie voorgenomen werd.

De President vertrouwt, dat de Kamer hem zal toestaan om zijne voorgestelde wijze van delibereren, te regtvaardigen, treedt vervolgens in ontwikkelingen, en zegt, onderanderen, dat de inleiding der ordonnantie, waarbij Zijne Maj. het ontwerp van wet had laten aanbieden, dadelijk alle tegenspraak beantwoordde; zij luidde dus:

„ Wij hebben bevolen en bevelen, dat het ontwerp van wet, waarvan de inhoud volgt, en de amandementen, welke daarop door de Kamer der Pairs gemaakt zijn, in onzen naam, aan de Kamer der Gedeputeerden zullen worden aangeboden door onzen Groot-Zegelbewaarder, Minister-Secretaris van Staat, voor het Departement van Justitie, en door den Heer Jacquinot de Pampelune, Staads-Raad, welke wij belasten om er de motiven van te ontwikkelen, en er de discussien van te souteneren."

(De motiven zijn bij het overbrengen der stukken in de Kamer genoegzaam geopenbaard, en door ons in der tijd medegedeeld. Zij strekten klaarblijkelijk om de stoffe der keuze te beperken, en de Prefecten eenen grooten invloed te geven op de vorming der Jurij's.)

De Heer Heyde de Neufville in zijn gevoelen volhard hebbende, wordt zijn voorstel in omvraag gebragt, met eene groote meerderheid verworpen, en de door den President voorgestelde orde gevolgd.

Het eerste door de Commissie geamandeerde artikel alzoo voorgenomen zijnde, is, na eenige korte aanmerkingen van den Heer Mechin, aangenomen; het luidt nu:

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

„ De Jurij's zullen genomen worden uit de leden der kies-collegien, *en uit de personen in de derde en verdere paragrafen van het volgend tweede artikel.*"

En worden eveneens achtereenvolgens de geamandeerde 2de, 3de en 5de artikels van de Kamer der Pairs, mitsgaders het 4de door die Kamer toegevoegde artikel, aangenomen, met de geringe bij-amandementen der Commissie, nadat ordelijk eerst de bij-amandementen op elk derzelver, en wijders de dus geamandeerde amandementen (thans geamandeerde artikels) ordelijk stuk voor stuk waren voorgenomen.

Terwijl wij hier, met de voornaamsten onzer Staatsmannen, het gemis van het middel der amandementen bij onze wetgevende deliberatien betreuren, zullen wij het 2de dus geamandeerde, en het 4de toegevoegde, mededeelen, en daarmede, zoo als wij vertrouwen, een genoegzaam duidelijk denkbeeld geven van het wezenlijk onderscheid tusschen het ministerieel ontwerp van wet en het geamandeerd ontwerp van wet der Fransche Pairs, op de gewigtige organisatie der Jurij's.

Het tweede artikel van het *oorspronkelijk* ontwerp, luidde dus:

„ Den 1sten *September* van elk jaar op zijn laatst, zullen de Prefecten, overeenkomstig het 3de art. der wet van d. 29 Junij 1820, de lijsten der personen opmaken, die de vereischte voorwaarden bezitten om lid der kiesvergadering van hun departement te zijn.

In de departementen, waar de lijst geene *vijf honderd* kiezers bevat, zal men eene supplementaire lijst vormen van de meest belastte personen diergenen welke op de eerste niet ingeschreven zijn."

Het 2de art. door de *Kamer der Pairs* geamandeerde artikel bepaalt thans. (NB. het cursief gedrukte is bij amandement der commissie.)

Den 1sten Augustus van elk jaar zal de Prefect van elk departement een lijst vormen, die in twee gedeelten zal gesplitst zijn.

Het eerste gedeelte zal, overeenkomstig art. 3. der wet van d. 29 Junij 1820 geredigeerd zijn, en alle de personen bevatten, die de vereischten bezitten om lid der kiesvergadering van het Departement te wezen.

Het tweede gedeelte zal bevatten:

1°. De kiezers, die hun reëel domicilie in het departement hebbende, hunne kiesregten in een ander departement uitoefenen.

2°. De publieke ambtenaren door den Koning aangesteld, die onbezoldigde functien uitoefenen.

3°. De officieren der land en zeemagt op retraite.

4°. De Doctoren en Licentiaten van eene of meer (in dat der Pairs stond nog *der vier*) faculteiten van Regt, Wetenschappen en Letteren; *de Doctoren in de Geneeskunde*, de corresponderende leden der andere geleerde Genootschappen, door den Koning erkend.

5°. De notarissen *nadat zij hun beroep drie jaren hebben waargenomen.*

De officieren der land- en zeemagt zullen niet op de algemeene lijst gebragt worden, dan nadat *het zal gebleken zijn, dat* zij een pensioen op retraite van ten minste 1200 francs genieten, en dat zij ten minsten sedert vijf jaren hun reëel domicilie in het Departement gehad hebben.

De licentiaten van eene der faculteiten van wetenschappen en letteren, die niet op het register

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

der advokaten of der avoués bij de *Hoven en Regtbanken* mogten ingeschreven wezen, of niet belast met het onderwijs in eenige der stoffen tot de faculteit behoorende, waarin zij gegradueerd zijn, zullen niet op de algemeene lijst gebragt worden, dan na tien jaren van reëel domicilie in het Departement.

In de Departementen, waarin de beide gedeeltens der wet geene *acht* (de Pairs hadden 600 bepaald) honderd personen oplevert, zal er eene supplementaire lijst gemaakt worden uit de meest belastte ingezetenen, die niet op de eerste lijst ingeschreven zijn."

Het 4de toegevoegde bijgeamandeerde artikel van de Kamer der Pairs bepaalt:

„ Niemand zal kunnen ophouden een gedeelte der lijsten in art. 2 omschreven, uit te maken, dan uit kracht van eene *gemotiveerde* decisie of van een *vonnis*, waartegen het hooger beroep *of appel* eene suspendere kracht heeft."

„ Sedert drie jaren, schrijft men uit Rennes, had men hier het gebruik der vaccine beginnen te verzuimen. In dien toestand werd de kinderziekte op het laatst van 1825 herwaarts van Nantes overgebragt, en zij maakte in den zomer van 1826, vooral in de voorsteden, waar men de vaccine het meest verwaarloosd had, zulke vorderingen, dat er meer dan twee derde gedeelten der niet gevaccineerde kinderen door werden aangetast en er binnen weinige maanden over de 500 aan stierven. Geen der gevaccineerden heeft de kinderziekte gehad. Men heeft ze zelfs te vergeefs gepoogd in te enten aan lieden die vóór meer dan twintig jaren zijn gevaccineerd geweest. Bij alle gevaccineerden, welke er aan schijnen onderhevig te zijn geweest, had zich de vaccinatie niet volmaaktelijk ontwikkeld gehad: dan eerst behoedt deze, wanneer zij een gepunt of gestraald en nedergedrukt likteeken nalaat.

Het is waar, dat zelfs in die gevallen, de gevaccineerden, zoo wel als diegenen, welke de natuurlijke kinderpokken gehad hebben, niet bevrijd zijn voor de vliegende kinderpokken (*varioloïde.*) Weinig bedrevenen zouden deze met de gewone kinderziekte kunnen vermengen. Maar kundige artsen zullen ze altoos weten te onderscheiden: de snelheid van het uitkomen, *het algeheel wegblijven der etterkoorts*, de kortheid en *aanhoudende goede geaardheid* der ziekte, zijn zelfs op het tijdstip dat de kinderziekte de meeste verwoestingen aanrigtte, de kenschetsende onderscheiding der *varioloïde* geweest, die in geen geval doodelijk, of zelfs maar gevaarlijk bevonden is.

De vaccine heeft voorleden jaar moeijelijker gevat dan de vorige jaren, hetgeen men aan den invloed van de besmetting der kinderpokken kan toeschrijven; maar talrijke ervaringen hebben bewezen, dat de kinderziekte die zich tegelijk met de vaccine ontwikkeld, zeer goedaardig wordt, en dat de koepokstof, genomen van lieden die werkelijk de kinderziekte onder de leden hebben en tot nieuwe vaccinatien gebruikt, eene wezenlijk behoedende koepok voortbrengt.

Zoo heeft dan de kinderziekte, in de gemeente Rennes alleen, in het tijdruim van weinige maanden, meer dan 2000 lieden aangetast, er over de 500 van ten grave gesleept, en er een groot aantal van mismaakt; terwijl zij niet een enkel behoorlijk gevaccineerden heeft aangetast, en dat de *Varioloïde*, die zich bij ongeveer het twintigste gedeelte der gevaccineerden voorgedaan heeft, voor niet een derzelver gevaarlijk is geweest. Zoo heeft nog de vaccine, zelfs te laat gebezigd, om het kwaad voor te komen, het ten minste belet, doodelijk en gevaarlijk te worden.

NEDERLANDEN.

LEYDEN den 18 April. De algemeene collecte, welke op heden alhier heeft plaats gehad, voor de noodlijdenden door de jongste watersnood en stormen, in een gedeelte van de Provincien *Gelderland* en *Zuid-Holland*, heeft zuiver opgebragt eene som van *f* 2155:30c.

— *den 19 April.* Volgens *the Courier* van den 13den April, blijkt het, dat de Heer Peel, de Lord Kanselier, de Hertog van Wellington, de Graaf Bathurst, de Graaf van Westmorland, Lord Melville, en Lord Bexley, hunne demissie genomen hebben, zoodra zij van den Heer Canning vernamen, dat het Z. M. behaagd had om hem tot Eersten Minister te benoemen, met volmagt om de administratie te vormen, en zou, naar hetgeen men zeide, de Hertog van Wellington mede voor zijn post als Commandant en Chef bedanken. De *Courier* regtvaardigt in het bijzonder den Heer Peel, als verzekerd zijnde, dat hij uit bijzondere grondbeginselen van eer en geenszins uit die zijner andere ambtgenooten te werk ging, neen maar den Heer Canning steeds dezelfde hartelijke toegenegenheid bleef toedragen, welke hen als leden van hetzelfde ministerie vereenigde. *The Globe and Traveller* zeggen van geloofwaardige personen te weten, dat de Hertog van Wellington bij een brief de bevoegdheid verzocht had om zijne post als Commandant en Chef neêr te leggen. Volgens dit blad zouden, met uitzondering nogtans van de Heeren Melville en Peel, het doel der bedankende leden van het kabinet, geen ander wezen, dan om, uit alle hunne magt, den Heer Canning tegen te werken in het vormen van eene administratie, strijdig met hare inzigten. De *Times* zegt, dat Z. M. zeer gevoelig is over het gedrag van den Heer *Peel*; daar hij op de vraag, die de Koning hem met een heilzaam oogmerk deed, of het mogelijk zoude zijn, om eene anti-katholieke adminstratie te vormen, ontkennend geantwoord had, en niet gevraagd was geworden om zijn bijzonder

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

gevoelen op te geven. De *Times* geloofde, dat de Hertog van Wellington slechts had afgezien om lid van het Kabinet te zijn, hetgeen de Hertog van York ook niet geweest was.

Bij het huis der Gemeente is, den 12 dezer, de graanwet, na eene lezing, doorgegaan.

— In Portugal zijn de zittingen der Kamers geeindigd. De Heer Mascaranhas was daarin, den 29ste dezer, met 87 stemmen tegen 3 stemmen, weer toegelaten. Het voorstel van den Heer Magelhaes, tegen het ministerie, was verworpen. Men scheen geenen nieuwen inval meer te vrezen, want het grootste gedeelte der bevelhebbers was te Lissabon met verlof. De Engelsche armee had het hoofdkwartier steeds te Coimbra en hield hare positie.

ZEE-TIJDING.

Sedert onze laatsten zijn in Tessel binnengekomen J. B. Hoffding, *Janns*, van Havana, E. Thompson, *Lydia*, van Charleston, J. Hansen, van Hull, J. Larsen, van Osterrisoër, J. Christensen, van Bergen, H. Andersen, van Drammen, A. Taralsen en A. Fehrmann, van Krageroë.

Van quarantaine zijn ontslagen J. B. Hoffding en H. Lundsay, van Havana.

In het Vlie binnengekomen J. E. Bart, van Osterrisoer, en S. Biornsen, van Krageroe.

Door den loodsschipper A. K. Visser, is den 14 April, het Vlie Z. Z. O. 5 mijlen van zich hebbende, gepraaid Kapt. de Haan, voerende het schip *Favorite*, van St. Thomas naar Hamburg.

Kapt. J. Woxwold, voerende het schip *Grev Wedel Jaresberg*, van Laurvig te Harlingen aangekomen, meldt van daar van den 13 April, dat hij na den 11de in het Vlie te zijn binnengekomen, zijn schip den volgenden dag bij het opzeilen aan den grond raakte en den 12de na het losse van een ligter weder vlot geworden was, was, waardoor hij vreesde schade te zullen hebben bekomen.

De schepen *Potomac*, Kapt. C. W. Norris, van Antwerpen naar Batavia en *Merrimack*, Kapt. D. Condry, van Antwerpen naar Boston of Newburijport, zijn den 11 April te Cowes binnengeloopen.

Het schip *Natalia*, Kapt. A. Nannings, van Batavia naar Antwerpen, was den 31 Maart, het schip *Rhoda*, Kapt. Georgi, van Demerary den 6 April en het schip *Charles* van Virginia naar Antwerpen den 9 April op de hoogte van Dartmouth.

Het schip *James*, Kapt. Trevavas, van Triest naar Antwerpen, hetwelk den 7 April op de hoogte van Penzance was, heeft den 8 dito de reis vervolgd.

Arrivementen: Te Curaçao G. Kaleshoek, van Amsterdam; te Havre Schut en M. J. Schoon, van Antwerpen, Giot en H. W. Drenth, van Ostende; te Dublin A. Alexander; te Shoreham W. Austin; te Newhaven J. J. Mys en R. R. de Jonge; en te Gravesend L. Maasdyk, J. Laming en Stranack, van Rotterdam, H. H. Kuiper, van Harlingen, O. A. Wilman, van Brussel, S. Cook, van Medemblik, en W. Sever, van Amsterdam.

*** Getrouwd:
Mr. J. T. BODEL NIJENHUIS,
Weduwnaar van S. T. TYDEMAN.
EN
C. G. BRILLENBURG.
SCHIEDAM, d. 19 April 1827.

*** Getrouwd:
W. MACQUELYN
EN
E. E. CLARISSE.
LEYDEN 19 April 1827.

*** Getrouwd:
M. L. DELLEBARRE,
EN
C. BREEBAART,
Weduwe E. EIGEMAN.
LEYDEN den 19 April 1827.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.
Amsterdam den 18 *April* 1827.

Holland,	Werkelijke Schuld .	2½ pCt.	*f* 52	a 52½
	Rest. Uitgestelde dito		- 13/16	a 7/8
	Kans - Biljetten		- 17¾	a 18
	Stellen van uitgeloten dito . .		- 6150	a 6175
	Amortisatie - Sijndic.	4½ pCt.	- 95¼	a 95⅜
	Domein Losrenten .	2½ „	- 88¼	a 88⅜
	Handel-Maatschappij	4½ „	- 88¾	a 89¼
Frankrijk,	Inschrijving Grootb.	5 „	- —	a —
	Dito op dito	3 „	- 70½	a 71
Rusland,	bij *Hope en Comp.* .	5 „	- 99¼	a 100
	Ins. op 't Grootb. .	6 „	- 51¾	a 52
Pruissen,	Obl. Neg. Londen .	5 „	- —	a —
	dito in Londen van 1822 . .		- —	a —
Spanje,	Obl. bij *Hope en Comp.*	5½ pCt.	- 26	a 26½
	Nieuwe geldl. van 1822		- 9	a 9¼
Oostenr.,	Obl. bij *Gollen Comp.*	5 „	- 75½	a 76
	dito	4 „	- 61¾	a 62¼
	Certificaten	2½ „	- 42	a 42½
	Neg. Metaliek . . .	5 „	- 85¼	a 86
	Dito Bank-Actien		- 1280	a 1285
Napels,	Certificaten	5 pCt.	- —	a —
	dito dito in Napels		- 71¼	a 71⅜

Te Leyden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.